

САИЗВРШИЛАШТВО
(члан 33 КЗ)

Кривично дело је учињено у саизвршилаштву и уколико у радњи извршења која се континуирано одвија у дужем временском периоду неко од учинилаца који поступају по претходном договору не учествује у свим појединачно предузетим радњама.

Из образложења:

Окривљени М.Ј. је заједно са окривљенима Д.Р. и А. Г. извршио предметно кривично дело, јер је током поступка несумњиво утврђено да су најпре, заједнички, по претходном договору, натерали оштећеног М. Т. да седне у путничко возило марке „Лада Самара“, у ком возилу га је окривљени М.Ј. песницама ударао у пределу главе и тела, а окривљени А.Г. му завртао руку уз претњу да ће га поломити, па је окривљени Д.Р., доласком у кућу оштећених, оштећеном Д.Т. рекао да ће му убити сина, оштећеног М.Т., уколико му одмах не преда новац, да би потом сутрадан, пошто је окривљени М.Ј. после повређивања био задржан у ваљевској болници, окривљени Д.Р. и А.Г. поново дошли у кућу оштећеног Д.Т., који је због упућених претњи био принуђен да им на штету своје имовине и имовине свог сина преда укупно 700 евра, а да је сутрадан у кућу оштећених дошао окривљени М.Ј., тражећи од оштећеног Д.Т. 200 евра, који су му наводно требали због плаћања трошкова лечења, а што је све код оштећеног, како то правилно налази првостепени суд, створило осећај угрожености и страха, због чега је оштећени М.Т. и тражио од свог оца, оштећеног, сада покојног Д.Т., да окривљенима преда новац, што је он и учинио.

У конкретном случају ради се о једном континуираном догађају, а умишљај окривљеног М.Ј. био је усмерен на то да заједнички са Д.Р. и А.Г. претњом принуди оштећене М.Т. и Д.Т. да окривљенима на штету своје имовине предају тражени износ, што су они и учинили, а чињеница да окривљени М.Ј. стицајем околности није био присутан када је оштећени Д.Т. окривљеном А.Г. исплатио део износа и то 600 евра, јер је услед повреда које је задобио претходног дана, када га је повредило возило са приколицом, задржан у болници у Ваљеву, без утицаја је на правну оцену његових радњи, с обзиром да је, како то правилно закључује првостепени суд, окривљени М.Ј. предузео активности да оштећени Д.Т. преда новац окривљеном А.Г., и то употребом физичке силе и претње, док се супротни жалбени наводи браниоца окривљеног М.Ј., којима се првостепена пресуда оспорава због повреде кривичног закона, показују као неосновани.

(Пресуда Апелационог суда у Београду Кж1 583/14 од 22.05.2014.године и пресуда Основног суда у Ваљеву К.бр.274/13 од 24.12.2013.године)

*Аутор сентенце: Бранислава Муњић,
виши саветник Апелационог суда у Београду*